

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2496/2019
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, ББ, ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Кесар, адвокат из ..., ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, чији је пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., ЗЗ, ИИ, чији је заједнички пуномоћник Владимир Огњановић, адвокат из ..., ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, чији је заједнички пуномоћник Драган Радишевић, адвокат из ..., ММ из ..., чији је старатељ НН из ..., ЊЊ, чији је заједнички пуномоћник Горан Нинић, адвокат из ..., ОО, ПП, РР, СС, свих из ... и ТТ из ..., против противника предлагача Градске Општине Чукарица, Београд, коју заступа Правобранилац Општине Чукарица и крајњег корисника Града Београда, Секретаријата за образовање и дечју заштиту, кога заступа Градско правобранилаштво, Београд, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији крајњег корисника Града Београда, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5460/17 од 29.11.2018. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија крајњег корисника, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5460/17 од 29.11.2018. године у односу на ЖЖ, ОО и ПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија крајњег корисника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5460/17 од 29.11.2018. године, као недозвољена у односу на АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и ЊЊ.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 95/16 од 13.02.2017. године, првим ставом изреке, раздвојен је парнични поступак ради одређивања накнаде за изузето из поседа земљишно-књижних корисника предметно јавно градско грађевинско земљиште у саставу комплекса ОШ „Љуба Ненадовић“ формираном према ДУП МЗ „Спортски центар“ и делова МЗ „Церак виногради“ у корист Града Београда у односу на предлагаче: пок. ЗЗ, пок. РР и пок. СС, сви из ... и пок. ТТ, бившег из Другим ставом изреке, прекинут је ванпарнични поступак у односу на предлагаче пок. ЗЗ пок. РР, пок. СС и пок. ТТ, до правноснажног окончања оставинског поступка иза истих, а по предлогу било ког учесника у поступку. Трећим ставом изреке, предлог предагача ИИ из ... је повучен. Четвртим ставом изреке,

одређена је накнада за изузето из поседа земљишно-књижних корисника јавно градско грађевинско земљиште у саставу комплекса ОШ „Љуба Ненадовић“, формираном према ДУП МЗ „Спортски центар“ и делова МЗ „Церак виногради“ у корист Града Београда, за потребе Секретаријата за образовање Градске управе Града Београда, и то кат. парц. .../..., старог премера КО ..., односно 781/1 новог премера КО ..., површине 834 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 596 м², односно део 781/2 новог премера КО ..., укупне површине 790 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., односно 778/1 новог премера КО ..., површине 222 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., односно 779/1 новог премера КО ..., површине 296 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 616 м², односно део 780/1 новог премера КО ..., укупне површине 710 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 94 м², односно део 780/1 укупне површине 710 м² новог премера КО ..., кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 194 м², односно део 780/2 новог премера КО ..., укупне површине 790 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 263 м², односно део 782/1 новог премера КО ..., укупне површине 592 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., површине 30 м², односно део 735/1 новог премера КО ..., укупне површине 261 м², кат. парц. .../... старог премера КО ..., односно део 776/1 новог премера КО ..., површине 408 м², које су изузете решењем Организационе јединице за имовинско-правне и стамбене послове Општине Чукарица у Београду – Одсек за имовинскоправне послове број ...-...-...-... од 24.09.2007. године и обавезан крајњи корисник Град Београд, Секретаријат за образовање и дејчу заштиту да исплати накнаду предлагачима у износима и у односу на парцеле ближе наведене у овом ставу изреке за сваког предлагача. Петим ставом изреке, обавезан је крајњи корисник да предлагачима АА, ВВ и ББ накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 396.000,00 динара, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ у износу од 668.250,00 динара, ЈЈ, КК, ЛЛ и ЉЉ у износу од 623.250,00 динара, ЊЊ и ММ у износу од 304.875,00 динара, ПП у износу од 132.750,00 динара и ОО у износу од 63.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5460/17 од 29.11.2018. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба крајњег корисника и потврђено првостепено решење у ставу другом, трећем, делу става четвртом у тачкама 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15 и 16, делу става петог у тачкама 1, 3, 5 и 6 и у делу тачке 2, који се односи на досуђене трошкове ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ. Другим ставом изреке, укинута је првостепено решење у преосталом делу става четвртог изреке, у тачкама 4, 13 и 14, као и у преосталом делу петог става изреке, и то у тачки 4 и у делу тачке 2, који се односи на досуђене трошкове ГГ и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак. Трећим ставом изреке, укинута је првостепено решење у ставу првом изреке.

Против правноснажног другостепеног решења крајњи корисник је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагачи АА, ББ и ВВ су поднели одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора нису тражили.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), а у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, број 25/18, 48/88, Службени гласник РС“, број 46/95...106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 5. ЗПП у поступку пред другостепеним судом која би била од утицаја на правилност и законитост побијане одлуке. Указивање на битне повреде одрдаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Организационе јединице за имовинско-правне и стамбене послове Општине Чукарица број ...-.../...-...-... од 24.09.2007. године, изузето је из поседа земљишно-књижних корисника, правних претходника овде предлагача уз накнаду јавно грађевинско земљиште у саставу грађевинског комплекса ОШ „Љуба Ненадовић“ у корист Града Београда за потребе Секретеријата за образовање Градске управе Града Београда, и то: пок. ЋЋ са 1/18, пок. УУ са 1/18, пок. ФФ са 1/30, ХХ са 1/30, ЦЦ са 1/30, ЧЧ са 1/6, пок. ЦЦ са 13/32, ШШ са 1/30, ГГ са 1/30, ПП са 2/32, ЉЉ са 1/36, пок. АА1 са 1/36 и АА2 са 1/32 идеалних делова кат. парцеле старог премера КО ... број .../....., кат. парц. старог премера КО ... број .../..... и кат. парц. .../... старог премера КО ... АА3 са 1/6, АА2 са 1/32, ПП са 2/32, пок. ЧЧ са 1/6 и пок. ЦЦ са 13/32 идеалних делова, и одлучено да предлагачима за изузето земљиште припада право на накнаду сходно њиховим сувласничким уделима. Предлагачи су правни следбеници лица којима су предметне непокретности изузете наведеним решењем, и то предлагач ЖЖ као правни следбеник иза пок. ЧЧ са 1/2 идеалних делова, ПП као правни следбеник иза пок. ЦЦ са 1/16 идеалних делова и предлагач ОО са 7/16 идеалних делова које је уговором о поклону права по основу предметног решења пренела на њега АА2, као правни следбеник из а пок. ЦЦ, на катастраским парцелама ближе наведеним у решењу од 24.09.2007. године. Тржишна вредност непокретности утврђена је на основу Записника о процени тржишне вредности непокретности Пореске управе од 05.12.2016. године на 27.055,28 динара/м², извршене на основу правноснажних решења донетих у поступку утврђивања пореза на пренос апсолутних права, на основу најмање два парификата који представљају правноснажна и коначна решења у управном поступку на која није изјављена жалба и која су валидна у моменту када се врши процена. Између ранијих корисника и новог корисника Града Београда није постигнут споразум о висини накнаде за изузето земљиште по решењу од 24.09.2007. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, а имајући у виду да је Град Београд у решењу о изузимању одређен као крајњи корисник и које решење представља основ за одређивање накнаде, обавезали крајњег корисника да предлагачима ЖЖ, ОО и ПП исплати накнаду за изузето земљиште у висини одређеној према тржишној вредности експроприсане непокретности према процени пореске управе, сходно члану 42. и 61. Закона о експропријацији, а у вези члана 132. Закона о ванпарничном поступку.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о планирању и изградњи („Службени лист РС“ број 47/03) прописано је да грађевинско земљиште на којем су, до дана ступања на снагу овог закона, изграђени јавни објекти од општег интереса и јавне површине и које је у државној својини, јесте јавно грађевинско земљиште. Чланом 70. став 3. истог закона прописано је да пре одрђивања јавног грађевинског земљишта из члана 69. став

1. овог закона, општина је обавезна да донесе акт о изузимању земљишта из поседа корисника тог земљишта, а накнада се исплаћује по одредбама закона којим се уређује експропријација.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да је крајњи корисник у обавези да предлагачима ЖЖ, ОО и ПП, са којима није постигнут споразум о висини накнаде за изузето земљиште, исплати накнаду сразмерно њиховим сувласничким уделима. Наиме, пасивна легитимација Града Београда као крајњег корисника прозилази из решења о изузимању од 24.09.2007. године, које решење у смислу члана 70. став 3. Закона о планирању и изградњи представља основ за исплату тражене накнаде.

Активна легитимација предлагача ЖЖ, ОО и ПП да захтевају накнаду за изузето земљиште је правилно расправљена и утврђена од стране нижестепених судова, због чега се и неосновано ревизијом и даље оспорава активна легитимација овим предлагачима. Осим тога, ревизијским наводима којима се оспорава досуђена накнада предлагачима уз указивање на примену члана 43а Закона о експропријацији и достављену документацију у прилог тврдњи крајњег корисника да је правним претходницима предлагача исплаћена накнада за изузето земљиште, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да у овом случају није дошло до споразумног одређивања накнаде за експроприсане непокретности, висина накнаде, прописана одредбама Закона о експропријацији, одређује се у судском поступку, сходно одредбама чланова 132.-140. Закона о ванпарничном поступку. Према члану 136. Закона о ванпарничном поступку, суд одређује рочиште и даје кориснику експропријације и ранијем сопственику могућност да се изјасне о облику, обиму и висини накнаде, као и о доказима вредности непокретности који се прибављају по службеној дужности. Суд изводи и друге доказе које учесници предложе, ако нађе да су од значаја за одређивање накнаде. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови утврдили висину накнаде за изузето земљиште предлагачима јер је процена експроприсане непокретности од стране надлежног органа Општине Чукарица од 05.12.2016. године аргументована и са образложењем о утицају релевантних параметара на обрачун висине експроприсане непокретности.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија крајњег корисника у односу на предлагаче АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и ЊЊ, није дозвољена.

У овом случају предлагачи немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су обични супарничари, из којих разлога за оцену дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког предлагача понаособ. Другостепена одлука против које је ревизија изјављена донета је 29.11.2018. године.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је иницијални акт у овом поступку ради одређивања накнаде за изузето земљиште од 01.12.2008. године, и да по тада важећем средњем курсу Народне банке Србије вредност предмета спора највишег побијаног дела у износу од 4.727.158,000 динара не представља динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то ревизија крајњег корисника у односу на наведене предлагаче није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касацони суд је на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић